

ceest weel palka! Et's ma olnud armoline küllalte teäma wästo, et pääd mahha ei kassenud, mis jubba miäno löugade wahhel olli? Olle rōemus mehhike, et ni õlpsalt peasid!" — Se olli kurrele tänuks.

"Need ja teised kentsakad luggud ehtisid illusat peegli rami, kus weel pealegi rohtet kuld illo ja kirja tükkisi näha olli. Mis miäna alw, maddal mehhike ni kalli asjaga piddin teggema? Päckitassin peegli kõrge kuüinglike emandale, kes üksnes siin ilma peal nifugguse kalli ande wäärt on. Sellega tahtsin täkoliko süddant üllestunništada. Miäno wisakad lapsed nutsid libbedast, kui pegel ärrawidi, ja ei tulnud mulle mele mõttelda, et Argpüks ja Kohhekel surrelikud lomad teel mingi õnnetust wõisid leida. Mõllemad ollid miäno sõbrad, ma piddasin neid õiglaseks ja truiks, muido ei olleks ma kallist warra nende kätte annud. Wõda Argpüksi mõrtso-kale! Kahjo, et Kohhekelale ni ruttust otsa teggite, muido ehk ollekšime teäma läbbi jälgile sanud. Ma tahhan olega järrel nõnda, Koero, kihhelkonnas ellab üks tark wäna moor, kes Arpo oškab lüa ja wina klasi seest wärga näo üllešnaitab. Kurjus ei jä ial warjuse, kül ehk same aegamõda kaddunud asjade teele. Peaks tark wäna morise agga ellus ollema!"

"Armoline kuüinga issand! teie ette tuakse igga pääw ni paljo tühja ja suri asju, et teie kōif juhtumisi ei jõua mäletada. Kas mäletate weel sedda luggu, kudda üksford miäno wäna kaddunud issa teie

õnsat kuüingliku issa raskest aigusest peastis? Ei wist teie sedda enämi ei mällesta, muido ei wõiks teie üttelda, et miäna ja miäno issa ial hääd ei olle teinud. Miäno wäna kaddund issa oškas mõnda arstimise ja tuseldamise asja. Teie ollite, aus kuüingas, alles püksata poisike, kes nifutades jalga ülles ei oškanud tõsta, kui teie õnnis issa pakkasel talwel jahhi peal käies külmetas ja jookšwa tõbbesse langes et pallakatega sängis tedda ühhe külle pealt teisele kånati. Kül anti Suda sitta ja Tärpentini õlli sisse ja wõiti liikmeid tõkkatiga ja Turgipipra winaga. Üks õppetäs Prantsuse õlli, teine inimese raswa, agga ükski ei aitanud, kunni wimaks miäno wäna issa koco jõudis, kes parrajalt killa koormatega Wast-Narwast taggasi olli tulnud. Teäma astus aige kuüinga sängi ette, wõttis kolm karwa aige pahhema kaenla alt, suitsetas nende karwatega wina klasi ja näggi sealt lehhe, mis rohtu aigele tarwis läks. "Kui terweks tahhate sada, kuüinga issand! kōis peate aega wiitmata ühhe hundi wärške maffa ärra sõma ja hundi kassuka ümber pašema!" ütles arst.

"Teie kuüinglik issa oigas sängist: "Hundi papp! teie kulete arsti nõuu, egga teie wiistust wästo ei akka tõrkuma?" Hunt ütles: "Miäno maks on wiggane, ei sest ja sellegile rohtu." "Tühhi lorri!" üdis miäno issa. "Andke maks meie kätte, kül siis näme, kas kõlbab wōi ei kõlba?" Hunt sadeti kolka kätte ja leiti, et maks terwe olli. Aige kuüingas sõi hundi maffa ja sai seddamoid terweks.